

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΝΤΩΝ ΕΠΑΙΝΩΝ, ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 24^{ης} ΜΑΡΤΙΟΥ 1948

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ἡ ταραχὴ τοῦ ἔθνους καὶ ὁ συνεχιζόμενος ὑψηλὸς ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος κατὰ τῶν ὑποῦλων ἐχθρῶν τοῦ τε Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ φιλελευθέρου πνεύματος τοῦ κόσμου, παρ' ὄλον ὅτι ἀποτελεῖ τὴν καλλίστην θυσίαν καὶ τὸ πολυτιμότεον καὶ ἀντάξιον θυμίαμα εἰς τὴν μνήμην τῶν ἡρώων τοῦ 1821, τοῦ θεμελιώσαντος τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν, δὲν ἐπιτρέπει ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ὅπως καὶ εἰς ὀλόκληρον τὸ ἀγωνιζόμενον ἔθνος, ἵνα πανηγυρίσῃ ἀπερίσπαστον τὴν μεγάλην ἡμέραν.

Ἄλλ' ὅπως καὶ οἱ μεγαλῶνυμοὶ ἐκεῖνοι ἀρχιτέκτονες τῆς ἐλευθερίας δὲν ἀπέκαμον σκληρῶς ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ ἑπτὰ ὄλα ἔτη, οὕτω καὶ ἡμεῖς δὲν ἀποκαρδιούμεθα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἀποστολῆς, διότι τὸ ἱερώτατον καὶ ὑπέρτατον καθῆκον παντὸς εὐγενοῦς ἔθνους εἶναι ἢ ἀντὶ πάσης θυσίας διεκδίκησις τῆς ἐλευθερίας του. Οἱ ὑπέρτιμοι ἐκεῖνοι ἄνδρες τοῦ 21 μᾶς ἐδίδαξαν ὅτι διὰ τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας οὐδεὶς ὑπάρχει συμβιβασμὸς, οὐδεμία ἐπιτρέπεται λιποψυχία. Ὅπως δὲ ἐκεῖνοι ἐβεβαίωσαν τὴν συνέχειαν τοῦ γένους ἀπὸ τῶν μαχητῶν τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῶν Πλαταιῶν καὶ τοῦ Γρανικοῦ καὶ τῆς Ἰσοῦ καὶ τῶν Ἀρβήλων καὶ τῶν Γαυγαμήλων καὶ τῶν πολυαρίθμων Βυζαντινῶν ἀγόνων κατὰ τῶν κυμάτων τῆς Ἀνατολικῆς βαρβαρότητος, οὕτω καὶ ἡ σύγχρονος Ἑλλάς, ἀξίως ἐκείνων, διαπιστώνει ἐνδόξως τὴν συνέχειαν τῆς πατροπαραδότου εὐψυχίας ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον, ἀφοῦ ἀνίδρυσεν ἐν τῷ μεταξὺ τὸ περίλαμπρον τρόπαιον τοῦ 1940 καὶ 1941.

Εὐτυχῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνισχύει τὴν ἐθνικὴν εὐτολμίαν ἡ τελικὴ

φάσις τῆς ἐνώσεως τῆς περιποθήτου καὶ πολυπαθοῦς Δωδεκανήσου, τῆς ὁποίας τὴν ἀπὸ αἰώνων ἀναμενομένην ἐλευθερίαν διεξεδίκησε τὸ ἄφθονον Ἑλληνικὸν αἷμα τὸ χυθὲν κατὰ δύο παγκοσμίους πολέμους, ἔχοντας ὡς ἔμβλημα τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν. Ἄλλ' ἢ δικαίωσις τοῦ ἐμβλήματος δὲν εἶναι ἀκόμη πλήρης διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἔθνος ἡμῶν οὐδέποτε ἐφοβήθη τοὺς ἀγῶνας, ἐὰν δὲ χρειασθῶσι καὶ ἄλλοι θὰ τοὺς ὑποστή μετὰ τῆς αὐτῆς πίστεως, διὰ νὰ μὴ μείνη κανεὶς Ἑλλην ὑπὸ ξένον ζυγόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἀκαδημία θὰ ἐξακολουθῇ τὸ ἔστω καὶ περιορισμένον ἐκ τῶν περιστάσεων ἔργον αὐτῆς πιστεύουσα ὅτι ἡ συνέχεια τοῦ ἐθνικοῦ βίου ἀποτελεῖ πολύτιμον προϋπόθεσιν πρὸς τόνωσιν τοῦ ἀγωνιζομένου λαοῦ.

Αἱ κατὰ τὴν ἐφετινὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν ἐξαγγελλόμεναι τιμητικαὶ διακρίσεις καὶ ἀπονομαὶ βραβείων τῆς Ἀκαδημίας δὲν εἶναι πολλαὶ ὅπως ἄλλοτε, διὰ τὴν ἔλλειψιν τὴν γνωστὴν τῶν πόρων τοῦ ἰδρύματος, ἀλλὰ εἶναι ἱκαναί, ὅπως συντηρήσωσι τὴν ἐπαφὴν τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τὸν ἐθνικὸν βίον καὶ τὴν ξένην ἐπιστήμην.

Μετὰ πρότασιν τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας ἐξελέγη ξένος ἐταῖρος ὁ Γάλλος Βυζαντινολόγος κ. Gabriel Millet, μέλος τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας.

Ὁ κορυφαῖος Γάλλος ἐπιστήμων ἔχει ἀφιέρῶσει πᾶσαν τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν Βυζαντινῶν μνημείων μάλιστα μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἱ δὲ μελέται αὐτοῦ ἤδη ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Γαλλικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ διαμονῆς του σημειοῦσι σταθμὸν καὶ νέαν ἀφετηρίαν πρὸς διαφώτισιν τῶν ζητημάτων τῆς καλλιτεχνικῆς ἱστορίας τοῦ Βυζαντίου, ὥστε δικαίως νὰ ὑπερηφανεύεται ἡ Γαλλικὴ ἐπιστήμη καὶ ἰδιαίτερος ἡ πρὸ μικροῦ ἐορτάσασα τὴν ἑκατονταετηρίδα αὐτῆς Γαλλικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ τὸ Δαφνὶ καὶ ὁ Μυστράς καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τὰ μνημεῖα τῆς Τραπεζοῦντος, τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Σερβίας, καὶ ἡ εἰκονογραφία τῶν Εὐαγγελίων καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ πλεῖστα ἄλλα θέματα τῆς βυζαντινῆς τέχνης εὔρον ἐν τῇ ἐρεύνη τοῦ Γάλλου ἐπιστήμονος τὴν ὀρθὴν αὐτῶν ἐρμηνείαν, οὕτω δὲ διὰ τε τῶν δημοσιευμάτων καὶ τῆς ἐν τῇ École des Hautes Études εὐστόχως ὀργανωμένης διδασκαλίας του ὁ Gabriel Millet ἐγένετο ἀρχηγέτης νέας σχολῆς Βυζαντινῶν ἐρευνῶν.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐρευνητῶν ἡ Ἀκαδημία ἐξέλεξεν ἀντεπιστέλλον μέλος αὐτῆς τὸν ἱατρὸν καὶ Δήμαρχον Ὑδρας κ. Ἀντώνιον Λιγνόν.

Ὁ κ. Λιγνός ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν ἐν Ἀθήναις καὶ Παρισίοις, ἔπειτα δὲ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ Ὑδραν, ὅπου δὲν ἤρκεσθη εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἀλλ' ἀφωσιώθη εἰς τὴν περισυλλογὴν καὶ τὴν μελέτην τῶν ἱστορικῶν ἐγγράφων τῆς πλουσίας εἰς ἀρχαιακὸν ὑλικὸν κοινότητος τῆς Ὑδρας. Συντελέσας δι' ἀνευδότητος προσπάθειων εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἰδίου οἰκοδομήματος Ἀρχείου καὶ Μουσείου ἐν Ὑδρᾷ καὶ κατορθώσας νὰ ταξινομήσῃ καὶ ὀργανώσῃ μόνος τὴν σωρείαν τῶν συγκεντρωθέντων ἱστορικῶν ἐγγράφων ἐξέδωκεν ἐντὸς σχετικῶς βραχυτάτου χρόνου χιλιάδας πολυτιμοτάτων ἐγγράφων εἰς εἴκοσι τέσσαρας ὀγκῶδεις τόμους τοῦ Ἀρχείου τῆς Κοινότητος Ὑδρας καὶ τῶν ἀδελφῶν Λαζάρου καὶ Γεωργίου Κουντουριώτου. Κατὰ τὸ παρελθὸν δὲ ἔτος ἐδημοσίευσεν τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἱστορίας τῆς νήσου Ὑδρας. Ἡ Ἀκαδημία δις μέχρι τοῦδε ἐβράβευσε τὸν κ. Λιγνόν. Ἡ ἐκλογή του ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους ἀποτελεῖ δικαιοτάτην ἀναγνώρισιν τῶν πρὸς τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, εἶναι δὲ ἀγαθὴ ἡ σύμπτωσις ὅτι ἡ ἀναγγελία αὕτη συμπίπτει πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσαν μεταξὺ τῶν πρώτων τὰ ἡρωϊκὰ τέκνα τῆς Ὑδρας.

ΕΠΑΙΝΟΙ. ΒΡΑΒΕΙΟΝ. ΜΕΤΑΛΛΙΑ. ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ.

Κατὰ τὴν σημερινὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν ἀπονέμονται τέσσαρες ἔπαινοι, ἓν βραβεῖον, τέσσαρα μετὰλλια καὶ ἓν Ἀριστεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας:

1. Ἐπαινος εἰς τὸν κ. Κρίτωνα Σουρῆν διὰ τὴν μακρὰν δακτυλογραφημένην μελέτην αὐτοῦ «Περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Γεωργίου Σουρῆ» ὑποβληθεῖσαν πρὸς διεκδίκησιν τοῦ βραβείου Ἐμμανουὴλ Ροῦιδου. Ὁ συγγραφεὺς διὰ τῆς μελέτης του ταύτης παρέχει πληθώραν πληροφοριῶν καὶ ἀγνώστων λεπτομερειῶν, τὰς ὁποίας μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ εὐλόγου στοργῆς συνέλεξε καὶ προσφέρει εἰς πάντα μέλλοντα μελετητὴν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἐξαιρετοῦ ἐκείνου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἀδράς ἢ λεπτῆς σατύρας του καὶ τῆς κοινωνικῆς του ψυχολογίας κατέκτησεν ἐπὶ μίαν σχεδὸν πεντηκονταετίαν τὴν προσοχὴν ὄλων τῶν Ἑλλήνων καὶ κατέστησε τὸν «Ῥωμῆόν» του πανελλήνιον ἀνάγνωσμα.

2. **Ἐπαινος** ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Χαραλάμπην Σακελλαρίου** διὰ τὴν μακρὰν καὶ ἐνθουσιώδη διδασκαλίαν τῶν ἐθνικῶν χορῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ. Οἱ Ἑλληνικοὶ χοροὶ ἀποτελοῦσι σημαντικὴν ἐθνικὴν κληρονομίαν καὶ χαρακτηριστικὴν ἰδιορρυθμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ δὲ Ἀκαδημία, ὡς ἐθνικὸν ἴδρυμα, δὲν θεωρεῖ ὅτι ἐκφεύγει τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς πᾶσα προσπάθεια πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου πλούτου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἰσάξιος πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς ψυχῆς.

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται :

3. **Ἐπαινος** εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις **Οἰκοκυρικὴν καὶ Ἐπαγγελματικὴν Ἐνωσιν τῶν Ἑλληνίδων** διὰ τὰς πολυτίμους κοινωνικὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσφέρει διὰ τῆς οἰκοκυρικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς τῆς σχολῆς ἀπὸ τοῦ 1897, συντηρουμένης ἄνευ τινὸς κρατικῆς ἐπικουρίας διὰ μόνων τῶν διδάκτρων καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας μικρῶν κερδῶν, ἐχούσης δὲ σήμερον 350 μαθητριάς, παρασκευαζομένας εὐστόχως πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς κοινωνίας.

4. **Ἐπαινος** ἀπονέμεται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις **Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἑλληνίδων**, ἰδρυθὲν τῷ 1908, καὶ ἀποτελοῦν μέλος τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου τῶν Γυναικῶν τῆς Washington (1888). Τὸ Ἐθνικὸν τοῦτο Συμβούλιον τελεῖ ἐν συνεχείᾳ ἐπαφῇ μετὰ τῆς διεθνοῦς συναφοῦς ὀργανώσεως διὰ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα καὶ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑλληνίδος. Τῷ 1923 ἱδρυσε ἐργαστήρια χειροτεχνίας πρὸς παροχὴν ἐργασίας εἰς 450 ἀπόρους πρόσφυγας, τῷ 1935 ἱδρυσε γραφεῖον εὐρέσεως ἐργασίας. Ἀπὸ τὸ 1926 ἱδρυσε μορφωτικὰς σχολὰς εἰς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς, ἀντὶ τούτων δὲ βραδύτερον ἰδρύθησαν πρωτοβουλία τῆς Πριγκιπίσσης Ἀλίκης συνοικιακὰ μορφωτικὰ κέντρα πρὸς ἀπασχόλησιν καὶ ψυχαγωγίαν ἐργαζομένων κοριτσιῶν, ἅτινα διελύθησαν κατὰ τὴν κατοχὴν, ἀνασυνεστάθησαν δὲ ἐν μέρει μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν πρὸς διδασκαλίαν μορφωτικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν καὶ οἰκοκυρικῶν μαθημάτων. Πρὸς τούτοις λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ 1931 ἡ κονίστρα τῶν Πετραλώνων, ὅπου ἀσκοῦνται περὶ τὰ 1000 παιδία. Ἀπὸ τοῦ 1941 λειτουργοῦσι δύο παιδικὰ οἰκοτροφεῖα θυμάτων πολέμου, ὅπου εἶρον περίθαλψιν περὶ τὰ 400 ἀπροστάτευτα παιδία. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, εἰ καὶ πολλάκις διεκόπη ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων, εἶναι ἄξιον παντὸς ἐπαίνου.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ

5. Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Γεώργιον Ἀναστασόπουλον διὰ τὸ τρίτομον αὐτοῦ ἔργον «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας ἀπὸ τοῦ 1840 – 1940», τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει λεπτομερεστάτην ἐξιστόρησιν τῆς γενέσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἐπὶ μίαν ἑκατονταετίαν, μετὰ παραθέσεως παντὸς στοιχείου σχετικοῦ πρὸς τὸ ζήτημα, ἀντληθέντος ἐκ πλείστων δημοσιευμάτων μετὰ κόπου καὶ ὑπομονῆς ἀξίας πάσης ἐξάρσεως. Ἡ Ἱστορία αὕτη τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας παρέχει ζωηρὰν εἰκόνα τῶν ἀγώνων τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων πρὸς συγκρότησιν τῶν βιομηχανιῶν τῆς χώρας καὶ ἐνίσχυσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι κενὰ τινα, δὲν μειοῦσι τὴν ἀξίαν τοῦ πολυμύχθου ἔργου ἐνὸς ἀνδρός, ὅστις ἐπελήφθη μόνος τῆς πρώτης συγκροτήσεως τῆς ἱστορίας ταύτης καὶ παρέσχε σύγγραμμα ὠφελιμώτατον εἰς τοὺς ἱστορικοὺς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Μετὰ πρότασιν Ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει:

6. Χαλκοῦν μετάλλιον εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύνδεσμον τῶν Ἑλληνικῶν Γυμναστικῶν καὶ Ἀθλητικῶν Σωματείων (ΣΕΓΑΣ) ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς πρώτης αὐτοῦ πεντηκονταετίας.

Ὁ Σύνδεσμος ἔχων σκοπὸν τὴν παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ διάδοσιν τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς ἀγωνιστικῆς καὶ παντὸς ἄλλου κλάδου τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς συμφώνως πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις, ἐπιδιώκει τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἀποστολῆς του ταύτης διὰ τοῦ συντονισμοῦ τῆς ἐργασίας τῶν ἀποτελούντων αὐτὸν σωματείων καὶ διὰ τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας.

Διὰ τῆς πολυμεροῦς ταύτης συνεργασίας καὶ διὰ τῆς γενικῆς καθοδηγήσεως ὁ ΣΕΓΑΣ παρὰ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἐνέχει πᾶσα παρομοία συντονιστικὴ δρᾶσις, κατάρθωσε νὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν γυμναστικὴν καὶ ἀθλητικὴν κίνησιν ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς δράσεώς του ὑπὸ τὴν φωτεινὴν καθοδήγησιν τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Λάμπρου διὰ τῆς καθιερώσεως τῶν ἐτησίων πανελληνίων ἀγώνων ὡς κέντρου συνενώσεως τῶν τε ἐλευθέρων καὶ τῶν ἀλυτρώτων Ἑλλήνων, ὡς καὶ διὰ τῆς ἰδρύσεως τοπικῶν ἑλληνικῶν γυμναστικῶν συλλόγων ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀποβλεπόντων καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν σύνδεσιν. Ὡσαύτως ἐπεδίωξε τὴν ἐξω-

σχολικὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῆς νεότητος καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάδειξιν ἀξιολόγων ἀθλητῶν, οἱ ὅποιοι ἐτίμησαν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς διεθνεῖς ἀμίλλας. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἔπαινοι οὗτοι ἀντανακλῶσι κατὰ μέγα μέρος εἰς τοὺς συντελεῖς συλλόγους, οἱ ὅποιοι κατέβαλον εὐγενεστάτας προσπάθειας πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀρίστων ἀποτελεσμάτων τούτων, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται καὶ ἡ ἀξία τῶν διδομένων ἐκάστοτε κατευθύνσεων ὑπὸ τε τοῦ ΣΕΓΑΣ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ Διεθνὴς Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ ἀπένειμεν εἰς τὸν ΣΕΓΑΣ εἰδικὸν κύπελλον μετὰ τιμητικοῦ διπλώματος, τιμῶσα οὕτω ὡς ἐν συμβόλῳ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν καὶ ἡ Ἀκαδημία τιμῶσα τὰς ἀξιολόγους ὑπηρεσίας τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλληνικῶν γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν σωματείων κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ πεντηκονταετίαν ἀπονέμει εἰς αὐτὸν τὸ χαλκοῦν αὐτῆς μετάλλιον.

7. Ἀργυροῦν μετάλλιον ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία μετὰ θάνατον εἰς τὸν ἡρωϊκὸν Συνταγματάρχην τοῦ Ἀλβανικοῦ πολέμου **Κωνσταντῖνον Δαβάκην**, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα κατέστη παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ μνημεῖον ἔθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ σύμβολον τῆς ἔθνικῆς ἀνδρείας, ἡ ὁποία ἔκρινε τὸν περίλαμπρον ἐκείνον ἀγῶνα τοῦ ἠνωμένου γένους.

Διατελὼν ἐν τιμητικῇ ἀποστρατεῖα ἐζήτησεν ἐπιμόνως ὁ Συνταγματάρχης Δαβάκης παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ τοῦ Διοικητοῦ Στρατιᾶς Δυτικῆς Μακεδονίας ὅπως ἀνακληθῆ εἰς ἐνέργειαν, τούτου δὲ γενομένου ἐτοποθετήθη ὡς Διοικητῆς τοῦ Μικτοῦ ἀποσπάσματος τῆς Πίνδου, ὅπου προπολεμικῶς μὲν θαυμαστῶς ὠργάνωσε τὸν τομέα αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῶν σκληροτάτων ἀγώνων τῆς Πίνδου ἐπέδειξεν οὐχὶ μόνον ἐξάριτον τακτικὴν ἀντίληψιν καὶ ὀρθὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβολικὴν εὐψυχίαν καὶ τόλμην, ἕως οὗ καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὸ στήθος, παρέχων λαμπρὸν παράδειγμα Ἑλληνικῆς γενναιότητος καὶ συντελῶν ἐν ταύτῳ εἰς τὴν εὐνοϊκὴν τροπὴν τοῦ ὄλου κρισίμου ἐκείνου ἀγῶνος διὰ τῆς ἡρωϊκῆς ἐξορμήσεως ὀλοκλήρου τοῦ ὑπὸ τὸν ἥρωα τοῦτον τομέως.

Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὴν μνήμην τοῦ Κωνσταντίνου Δαβάκη.

Τὸ μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ἀπήχησις τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς μετ' ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας σφυρηλατοῦντας τὴν δόξαν τῆς πατρίδος. Καὶ εἶναι αὐτοὶ πολλοὶ καὶ καθ' ἡμέραν προστίθενται νέοι, οἱ ὅποιοι αὐξάνουν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλλον παντὸς ἀγῶνος. Μήπως ἡ μορφή τῆς Εὐτυχίας Καλύβα δὲν εἶναι γνησίως Ἑλληνικῶς ἡρωϊκῆ;

8 — 9. Τὸ εὐτυχές γεγονός τῆς ἐνσωματώσεως τῆς Δωδεκανήσου καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἀκαδημίας, ὅπως ζωηρότερον συμμετάσχη τῆς ἐθνικῆς ταύτης πανηγύρεως τιμῶσα συμβολικῶς τὸ σύνολον τῶν συντελεσάντων εἰς τὸν ἐθνικὸν Δωδεκανησιακὸν ἀγῶνα, ἔφερε τὴν σκέψιν αὐτῆς πρὸς δύο διακεκριμένους ἄνδρας τῆς Δωδεκανήσου, οἱ ὅποιοι ἀνεκδότως εἰργάσθησαν πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως καὶ οὐδεμίαν παρέλειψαν περίστασιν, ὅπως διαφωτίσωσι τὴν ξένην κοινὴν γνώμην, χωρὶς νὰ ἀποτραπῶσι τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ὑπ' οὐδενὸς ἐμποδίου οὐδὲ αὐτῶν τῶν προσωπικῶν τῶν κινδύνων καὶ ἀπειλῶν θανάτου, κατὰ δὲ τὴν κατοχὴν ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενοι ἐπέτυχον τὸν ἐπισιτισμὸν τῶν νήσων τούτων καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν κατοίκων. Οἱ πεφωτισμένοι οὗτοι καὶ θαρραλέοι Δωδεκανήσιοι πατριῶται εἶναι ὁ κ. **Μιχαὴλ Βολονάκης** καὶ ὁ κ. **Σκευὸς Ζερβός**. Εἰς ἀμφοτέρους ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει Ἄργυροῦν μετάλλιον, τοῦτο μὲν ἵνα τιμῆσθαι τοὺς προσωπικοὺς τῶν ἀγῶνας, τοῦτο δὲ ἵνα ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν ἀπευθύνη τὴν ἐθνικὴν ἀναγνώρισιν πρὸς πάντας τοὺς Δωδεκανησίους πατριώτας, τῶν ὁποίων ἡ πίστις εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐνώσεως καὶ ἡ ἐπίμονος ὑπὲρ ταύτης ἀγωνιστικὴ διάθεσις ἐπέφερον τὸ αἴσιον ἀποτέλεσμα. Ὁ κ. Σκευὸς Ζερβός καὶ ὁ κ. Μιχαὴλ Βολονάκης εἶναι ἡ συμβολικὴ συνισταμένη τῶν μακρῶν δωδεκανησιακῶν ἀγῶνων, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ οἱ ἴδιοι διὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν παραδείγματος ἐνίσχυσαν καὶ κατηύθυναν, ὥστε νὰ διευκολυνθῆ καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς ἐλευθέρως πατρίδος καὶ νὰ πραγματοποιηῆ ὁ πανελλήνιος πόθος.

Εἶθε καὶ ἄλλας τοιαύτας ἐορτάς νὰ ἐορτάσωμεν!

ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ

10. Μετὰ μακρὸν, λόγῳ τῶν περιστάσεων, διάλειμμα ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει ἐφέτος τὸ Ἐθνικὸν Ἀριστεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἐπιφανῆ ζωγράφον κ. **Παῦλον Μαθιόπουλον**. Τὸ Ἐθνικὸν Ἀριστεῖον ἀποτελεῖ τὴν ἀνωτάτην ἀναγνώρισιν, ἡ ὁποία ἀπονέμεται εἰς τὸ συνολικὸν ἔργον εἴτε ἐπιστημόνων, εἴτε λογοτεχνῶν, εἴτε καλλιτεχνῶν διάκριθέντων ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ αὐτῶν καὶ σχηματισάντων σταθμὸν ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἔθνους.

Ὁ κ. Παῦλος Μαθιόπουλος ἦτο πρὸ πολλοῦ ἄξιος τῆς ἠθικῆς ταύτης ἀναγνώρισεως, τῆς ὁποίας αἱ περιστάσεις ἐπεβράδυναν τὴν ἀπονομήν. Τὸ ζωγραφικὸν αὐτοῦ ἔργον εἶναι σημαντικώτατον καὶ φέρει ἔκδηλον προσωπικὸν χαρακτῆρα πλήρη ἀβρότητος χρωμάτων καὶ λεπτοῦ καλλιτε-

χνικού συναισθήματος και τελείας αρμονικής συνθέσεως, οδηγούσης εις θαυμαστήν διατύπωσιν, μάλιστα εις τὰς προσωπογραφίας, εις τὰς οποίας κατὰ προτίμησιν ήσυχολήθη ό τιμώμενος σήμεραν έπιφανής καλλιτέχνης. Ήδη τῷ 1900 άπενεμήθη εις τόν Μαθιόπουλον υπό της Έπιτροπής της παγκοσμίου έκθέσεως τών Παρισίων άργυροῦν μετάλλιον. Πλειστάκις δέ μετέσχεν έπισήμων καλλιτεχνικῶν έκθέσεων της άλλοδαπής, οὐχί δέ άπαξ κατόπιν προσωπικῶν προσκλήσεων, ίνα τύχη εὐμενεστάτων κρίσεων, οὐχί μόνον εις καλλιτεχνικά περιοδικά, άλλα και εις συστηματικά έργα της ιστορίας της τέχνης, ως ή πολύτομος ιστορία της τέχνης του André Michel (έν τῷ 8ῳ τόμῳ).

Ή ΈΑκαδημία εἶχε καθήκον νά τιμήση την μακράν και χαρακτηριστικήν τέχνην του κ. Παύλου Μαθιοπούλου, ή οποία εἶναι άπήχησις ψυχής άβρᾶς και άνωτέρου ήθους, συμπληροῦντος την ὄλην υπόστασιν εις έν επίζηλον και υποδειγματικόν σύνολον, παρά του όποιου πολλά θα έχωσι νά διδαχθῶσιν οί παρ' αὐτῷ μαθητεύοντες. Εἶναι εὐτυχής ή ΈΑκαδημία, διότι βραβεύει οὐχί μόνον τόν άριστον καλλιτέχνην, άλλα και τόν άριστον άνθρωπον και διδάσκαλον.

Αί τιμητικάι αὐται διακρίσεις της ΈΑκαδημίας από της κατωτάτης μέχρι της άνωτάτης δέν εἶναι μόνον δίκαιαι άναγνωρίσεις της γενομένης εργασίας και παρορμήσεις πρὸς νέαν, άλλ' άποτελοῦσι και δι' ήμᾶς ίκανοποίησιν και παρέχουσι την άφορμήν αισιοδόξων σκέψεων δια τὸ μέλλον, όταν έδραιωθῇ ό εἰρηνικός βίος και οργανωθῇ ή ὄλη πρόοδος του έθνους οὐχί επί της άνατροπής πάσης ήθικῆς τάξεως, άλλ' επί τών παραδεδομένων και δεδοκιμασμένων δια της βασάνου του χρόνου άξιῶν τών έλευθέρων ανθρώπων.

Εις την συντήρησιν τών υγιῶν τούτων άξιῶν στηρίζει την υπόστασιν αὐτῆς ή ΈΑκαδημία.
